

Формуляр за кандидатстване

Кандидатура за категория: HR професионалист

Име и Фамилия	Венета <u>Христова</u> Матеева
Компания	ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“
Позиция	преподавател

„HR изследовател“

Кандидатурата, която подавам е провокирана от назрялата, според мен, потребност сред HR общността, а именно за отделяне на нова категория в Годишните HR награди: *HR изследовател*. Ще назова кандидатурата си по този начин не защото за мен, „особеният“ кандидат, с университетски профил, е най-лесно да се „измъкне“ от посочените измерители, а защото като дългогодишен член на Българска асоциация за управление на хора (БАУХ) проследявам колко много специалисти по управление на хора провеждат различни по обхват и представителност проучвания. Те, не толкова често, „излизат“ от общността, въпреки съвременните инструменти за информиране, които се ползват от екипа на сдружението. На второ място, смятам, че не голяма част от изследванията, реализирани от университетски национални и международни учени и екипи, достигат сред широката общност на HR професионалистите, каквато е тази на БАУХ. Внимателно проследявам Годишните HR награди на БАУХ и с удовлетворение констатирам развитието и усъвършенстването на традиционните средства, надграждането на подходите, политиките и стратегическия инструментариум, които се прилагат спрямо хората в българските компании. И последващо как тези компании и

хора, с усърдната си работа, биват възнаградени и оповестени сред обществеността. Но като че ли липсва елемента на пъзела, чийто е с акцент върху науката и проучванията.

Водена от подбудите, че науката и практиката трябва да вървят ръка за ръка, в началото на настоящата година се включих в Сертификационната програма на БАУХ, след много дълго обмисляне. Както е видно от автобиографията ми, не съм „типичния“ HR специалист, особено в тълкуването му в тесен смисъл. Убедително, обаче, мога да твърдя, че се старая да реализирам HR функцията в организацията, в която работя, както и в организациите, с които взаимодействам. В тази посока значително ми помага и практическият опит, натрупан при работа със структура на регионално ниво на една от репрезентативните организации на работодателите. През последните 5 години имам опит на мениджърска позиция на средно ниво в държавен широкопрофилен университет, значително свързана с управлението на хора, през призмата на научното и международното им развитие. Изградих множество партньорства както с национални структури, така и с международни изследователски центрове и университети. Ефективността от работата ми считам, че е на добро ниво, видно от публичните документи, по отчетността през този период (2015-2019 г.). Натрупаният опит, грешки и успехи ме провокираха да реализирам един от най-трудните за мен проекти – сертифициране като мениджър по управление на човешките ресурси, генералист. Изключително съм удовлетворена от трудностите, които срещнах по пътя си в тази програма. Тях трудно можех да открия в книгите! И получих най-стабилните доказателства колко наложително сега и в бъдеще е сътрудничеството, реализирано на широка основа, между „пишещите“ и „правещите“. Предполагам и силно се надявам, че след сертифицирането ми немалко изследователи ще пожелаят да „сверят“ часовника си с БАУХ. Какво ще доведе това за двете сфери – множество преимущества и още повече издигане имиджа на хората, управляващи хора. Позитивите виждам в следните посоки като хоризонта е кратко-, средно- и дългосрочен: осъвременяване и висока адекватност на учебни планове и програми, свързани с обучението по ключовите функции на HR; засилен публикационен обмен, особено на добри практики, осъществявани от българските компании; привличане в научната сфера на практики, които да разработват и защитят докторски степени по конкретни „горещи“ теми от HR; реализиране на разнообразни по формат и съдържание научно-практични проекти по HR; и не на последно място ангажирани и удовлетворени хора на различни нива в компаниите, опериращи на територията на РБългария. Работата по програмата ми даде основание да разширя погледа си в областта на управление на хората и да търся и реализирам начинания (засега скромни) и в международен план. Удовлетворена съм, че все повече млади хора, обучаващи се в сферата на мениджмънта на хора в рамките на програми на ВТУ, Стопански факултет, след срещи с изявени практики, получават още по-голямо вдъхновение да търсят и развиват знания, умения и компетенции в тази нелека сфера.

Посланието, с което искам да завърша кандидатурата си, е следното: участието ми в това състезание е изцяло подкрепено от принципа на Олимпизма. Надявам се, че

ще провокирам Журито да изгради нова категория за следващите Годишни HR награди, посветена на изследователското начало в мениджмънта на хора.

Пожелавам на всички достойни кандидати в тази и другите категории да са открили убедителни доказателства за верифициране на постиженията си, като им желая успех във втора фаза на конкурса. Младите хора, които обучаваме в университетите, се нуждаем от тях, енергията им за промяна и безграничното им желание да създават и управляват хората още по-добре в условията на Свят 4.0 и 5.0.

10.12.2019 г., В. Търново